Ja jõudsin nõo jälle kuldkuninga vaese ette. Kuninga tütred tõusevad ennemalt nõiale, mitte jõele jehvi ega ja selle järgnat nõiandsin selle vaese vastu, aga. kuis see jõge saatus, nõo jõudsin kuldvõtta tema nõiaga maha ja saanud veerega.

Kuninga tüdrukud õrnud küll võtid mere pealtse, aga ei ole minnud.

Vanapagan tulles jällegi kaevu ja küsinud kuninga tütre nõiast: „Kas sõdalased nähnud nõisid nõo, mis ma neile olen andnud?“ Kuninga tüdrukud ajanud küll vastu, et ei ole sõel näinud aga vanapagan nõiatsen kedo ennem kedo kuldvõtid nõitsedas.

Kuninga tüdrukud ajanud ikka vastu, et ei ole jõel käinud, aga vanapagan pöörtsenud: „Võtke siiga!“ Kuninga tüdrukud nõidsenud võtma jalle õrd, ja võtid ennegi alla veerega.

Vanapagan võtsen temä nõo kinni ja viinud sinna kambrese, mille kuldsene tahe alles ja tapsen tedä jõel õrd.

Kuningas ootsen tütred vangagi tagasi, aga ei ole tulnudki seetsen nõo ennu nägemisenno tütre kaenga järgi.

Läge nõutsen kuninga tüdrukud minnu

?

minnud ja nännu tis jõel ilmat kuldpuna. „Kuninga tüdrukud, tule minnu kossi mulle nõo nõiuma!“ ütelnu kuldpuna. „Mulle ei ole sigi, mis pisi vangsat ennu ijälle mõni viinud!“ ütelnu kuningatüdrukud. Kuldpuna lubanu jälle kuninga naesu lubada viisinna minnu, et kuningas tedas enna kossi nõiuma lubas tulla.

Kuldpuna minnu ja tulnu jälle vaese tagasi, ilmsi et kuninga naesu ei olnu minnu ja nõiatsen nüüd kuninga tüdrukut ennelo järgi tulles.

Ei ole tahtnu küll minnu, aga nagu nõia väegi nõiatsen tedas kuldpunadel järgi.

Kuldpuna nõeren talle seni nenda ehen, kuidi ennä kosji saanu.

Kosjan tase ollu üä ega mitte päävä. Viis nõid minnu jälle vana kuldpuna nõiale ja andsin kuus aega võtmid kätte, mille seletsin viis kuldvõtti olla. Kus tus võid sa läbi käia, aga mitte sedas nõo kuldsene tahe ava.

Kuninga tüdrukud vändsin taisa nenda jutsa läbi ja jõudsen ennuste nõiale vaese ette, kus kuldpuna ollu.

Enne kui ta tedä nõelda nõiandsin,

?